

Arrest

nr. 138 938 van 20 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bent hier in België samen met uw vader, Z.I. (O.V. X), uw moeder, Y.Z. (O.V. X), uw zus, A.I. (O.V. X), uw zus Z.I. (O.V. X), en de andere, minderjarige kinderen.

Uw vader was actief als strijder tijdens de Eerste Tsjetsjeense oorlog.

Eind 1999 begon de Tweede Tsjetsjeense Oorlog. Jullie vluchtten samen met uw ouders en uw oma via Ingoesjetië naar Kazachstan. Vanaf 2000 tot 2012 woonden jullie in de stad Almaty in Kazachstan. Na jaren in Kazachstan te hebben gewoond, begonnen jullie na te denken over een terugkeer.

In de zomer van 2011 ging uw oma als eerste naar Tsjetsjenië om de terugkeer van het hele gezin voor te bereiden. Ze ging naar jullie oude huis in de Lesnayastraat in Grozny. Er bleek echter al een andere

vrouw in jullie huis te wonen. Uw oma diende in dit verband vergeefs klachten in bij verschillende overheidsinstanties.

Begin augustus 2012 reisde u met uw ouders naar Tsjetsjenië. Jullie kwamen aan op 5 augustus 2012 en gingen eerst naar enkele familieleden. Jullie verbleven bij uw tante R. in het dorp Aldy. Na enkele dagen gingen uw ouders en uw oma naar jullie oude woning in de Lesnayastraat om jullie eigendom op te eisen van de huidige bewoonster. Daar werd uw vader aangevallen door Kadyrovtsi. Na een tijdje kwamen uw moeder en oma alleen terug naar Aldy.

Uw vader werd naar Ingoesjetië gebracht, waar hij onderdook. Jullie leefden eveneens ondergedoken van augustus 2012 tot september 2013 bij R. in Aldy. Op 16 september 2013 werden jullie door iemand gewaarschuwd dat jullie zich klaar moesten houden voor een vertrek.

Op 22 september 2013 vertrokken jullie uit het land. Een familielid bracht uw vader met de auto naar Aldy, waar u hem voor het eerst terug zag.

Uw ouders, zussen en broer verlieten diezelfde dag het land en reisden naar België. Uzelf bleef achter in Tsjetsjenië, omdat u zich niet goed voelde en ziek was.

Op 10 oktober 2013 werd u thuis opgepikt en met een wagen naar Lvov, Oekraïne, vervoerd. Daar verstopte u zich in de laadruimte van een vrachtwagen en zo reisde u tot in Polen, waar u plaatsnam in de cabine van de vrachtwagen en vervolgens naar België werd gebracht.

U kwam aan in België op 14 oktober 2013.

Uw ouders en uw zussen A.I. en Z.I. hadden na hun aankomst in België op 26 september 2013 een eerste asielaanvraag ingediend.

Op 31 januari 2014 nam het Commissariaat-generaal in het kader van hun eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden.

Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden uw ouders en uw zussen A.I. en Z.I. een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 25 juni 2014, terwijl u, die inmiddels meerderjarig was geworden, toen een eerste asielaanvraag indiende.

Van 10 tot 13 april 2014 werd uw neef, M.M., ontvoerd door onbekenden, waarbij hij werd ondervraagd over de verblijfplaats van uw vader en uw vaders eigendommen, ernstig werd toegetakeld, en werd gedwongen een verklaring op te stellen dat uw vader hulp verleent aan de rebellen.

Hierna ontvluchtten hij en zijn familieleden eveneens het land.

Daarnaast werd uw tante Y.I. na jullie vertrek uit het land lastig gevallen door de politie en ondervraagd over de verblijfplaats van uw vader.

Er werd haar gezegd dat indien uw vader zich zou komen aanbieden, hij als strijder naar Oekraïne zou worden gestuurd, op basis waarvan men hem genade zou kunnen verlenen. Er werd ook een arrestatiebevel op naam van uw vader aan uw tante overhandigd en uw tante merkte tevens uw vaders (paspoort)foto op, op een uithangbord van gezochte personen aan een controlepost aan de grens tussen Ingoesjetië en Tsjetsjenië.

U voegde ten slotte toe dat aangezien uw oma op 13 augustus 2013 overleed ten gevolge van een hersenbloeding en jullie problemen met Kadyrovtsi aan de oorsprong lagen van uw grootmoeders overlijden, uw vader nu volgens de traditie naar aanleiding van zijn moeders overlijden bloedwraak zou moeten nemen en twee van jullie belagers zou moeten doden, hetgeen alleszins door hen verwacht wordt, omwille waarvan ze uw vader en uw broer 'uit voorzorg' zouden kunnen ombrengen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een tijdelijke Russische identiteitskaart neer en een brief van de voorzitter van de organisatie 'Independent Information Analysis Agency "Objective"', gevestigd te Grozny, met bijhorende Franstalige vertaling, aangaande de problemen die u en uw familieleden in Tsjetsjenië hebben gekend.

B. Motivering

Zij opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat de reden van uw vlucht uit uw land van herkomst en uw huidige terugkeervrees, net zoals die van uw moeder en zussen A.I. en Z.I., verbonden zijn aan de problemen en de reden van de vlucht van uw vader Z.I. (O.V. 7.773.085).

Aangezien ik in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd, en ik in het kader van de tweede asielaanvraag van uw vader, die hij inhoudelijk verbond aan zijn oorspronkelijke aanvraag, een beslissing nam tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door hem werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent.

De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing naar aanleiding van uw vaders eerste asielaanvraag hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de motivering van zijn beslissing:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u in Tsjetsjenië zult worden vervolgd door de autoriteiten omwille van een dispuut over de eigendomsrechten van uw huis in de Lesnayastraat in Grozny, dat u hadden verlaten bij het uitbreken van de Tweede Tsjetsjeense oorlog en dat u terug wilden betrekken na uw terugkeer uit Kazachstan in 2012. U zou ook worden gevisieerd omdat u actief was als strijder in de Eerste Tsjetsjeense Oorlog van 1994 tot 1996.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste konden verschillende manifeste tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw gezinsleden betreffende het incident in augustus 2012, waarbij er gewapende en gemaskerde mannen in jullie woning zouden zijn binnengevallen en waarbij u ernstig zou zijn geslagen en bedreigd. Zo vertelde u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal dat u en uw gezin op 5 augustus 2012 in Tsjetsjenië toekwamen. U zei dat jullie eerst enkele dagen bij familieleden bleven logeren. Op 9 augustus 2012 zouden u, uw vrouw en uw moeder naar jullie woning in de Lesnayastraat in Grozny zijn gegaan om de woning terug op te eisen. De kinderen bleven achter in het huis van tante R. in het dorp Aldy. Jullie kwamen om 10 uur in de ochtend aan in de Lesnayastraat en begonnen het huis op te ruimen. Die avond bleven jullie in het huis overnachten. Nog diezelfde nacht, de nacht van 9 op 10 augustus 2012, zouden er kort na middernacht gemaskerde en gewapende mannen in het huis zijn binnengevallen en zou u zijn geslagen en bedreigd (CGVS, p. 7, 9, 19-22). Uw vrouw vertelde echter een volledig ander verhaal. Zij beweerde dat jullie reeds op 8 augustus 2012 naar de woning zouden zijn gegaan en dat jullie daar vervolgens enkele dagen zouden zijn gebleven om op te ruimen. Jullie zouden daar dus enkele nachten zijn blijven slapen voor de problemen begonnen. Volgens uw vrouw zou de inval in jullie woning pas hebben plaatsgevonden in de nacht van 10 op 11 augustus 2012 (CGVS vrouw, p. 5, 7). Dit betekent dat jullie reeds drie dagen in jullie woning aanwezig waren toen het incident gebeurde, hetgeen natuurlijk manifest tegenstrijdig is met uw verklaring als zou de inval al op de eerste nacht hebben plaatsgevonden. Toen uw vrouw met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, beweerde zij dat u zich waarschijnlijk had vergist. Ze zei dat haar versie van de feiten de juiste was (CGVS vrouw, p. 10). Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, zei u ook dat u zich had vergist en dat uw vrouw waarschijnlijk gelijk had (CGVS, p. 27-28). Deze uitleg is niet afdoende. Het is namelijk een significant verschil of het incident plaatsvond op dezelfde dag dat jullie de woning betrokken dan wel enkele dagen later, nadat jullie enkele nachten zonder problemen in de woning hadden doorgebracht. Daarom kan deze tegenstrijdigheid bezwaarlijk aan een loutere vergissing worden toegeschreven. Daarenboven moet worden opgemerkt dat ook uw eigen opeenvolgende verklaringen over dit incident flagrant tegenstrijdig waren. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u immers uitdrukkelijk dat u, uw vrouw en moeder reeds op 5 augustus 2012 naar jullie woning zouden zijn teruggekeerd om op te kuisen en dat de inval in de woning gebeurde op 10 augustus 2012 tegen middernacht (CGVS vragenlijst, nr. 3.5). Dit zou dus betekenen dat jullie minstens vijf dagen in jullie eigen woning zouden hebben doorgebracht vóór de inval plaatsvond, wat absoluut onverenigbaar is met het verhaal dat u ophing bij het Commissariaat-generaal als zou de inval reeds gebeurd zijn tijdens de allereerste nacht dat jullie in de woning waren. Toen u met deze tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen werd geconfronteerd, zei u opnieuw dat u zich had vergist. U bleef erbij dat uw vrouw het bij het rechte eind had. U zei dat u misschien geheugenproblemen hebt (CGVS, p. 28). Omwille van redenen die verder in deze beslissing zullen worden besproken, meent het Commissariaat-generaal dat uw verwijzing naar geheugenproblemen en het medisch-psychologische attest dat u in dit verband voorlegde, geen verschoning vormt voor deze verschillende manifeste en ernstige tegenstrijdigheden betreffende dit cruciale incident in uw asielrelaas.

Aansluitend moet worden opgemerkt dat ook de verklaringen van uw dochter A.I. over dit incident flagrant tegenstrijdig bleken met de verklaringen van u en uw vrouw. Uw vrouw vertelde dat jullie op 8 augustus 2012 naar jullie oude woning gingen en dat jullie de kinderen toen achterlieten bij tante R. in het dorp Aldy. In de nacht van 10 op 11 augustus 2012 zou het incident zijn voorgevallen. Korte tijd na het incident zou de zoon van R. jullie hebben opgehaald. Hij zette uw moeder en uw vrouw af bij de kinderen in Aldy, waarna hij meteen doorreed om u naar Ingoesjetï te brengen (CGVS vrouw, p. 5, 7, 8). U sloot zich in tweede instantie aan bij dit verhaal van uw vrouw, nadat u met de tegenstrijdigheid tussen de versies van u en uw vrouw werd geconfronteerd (CGVS, p. 28). Uit jullie verklaringen valt dus af te leiden dat jullie kinderen hooguit enkele dagen zonder jullie aanwezigheid bij tante R. zouden zijn gebleven (van 8 tot 11 augustus 2012). Uw dochter A.I. vertelde echter een ander verhaal. Tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde zij dat jullie, na jullie terugkeer in Tsjetsjenië, allemaal bij R. in Aldy gingen logeren. Vervolgens vertelde zij: "Mijn ouders zijn van daaruit vertrokken naar ons huis in Pervomayskaya (...) Ongeveer een week later keerde mijn moeder alleen terug naar Aldy." (CGVS vragenlijst A.I., nr. 3.5). Deze versie van de feiten, dat u en uw vrouw ongeveer een week weg zouden zijn geweest om jullie oude huis te gaan renoveren, komt opnieuw niet overeen met de verklaring van u en uw vrouw dat de kinderen hooguit enkele dagen zonder jullie in Aldy zouden hebben verbleven. Tijdens haar gehoor bij het Commissariaat-generaal vertelde A.I. dan weer dat jullie slechts twee of drie dagen waren weggeweest naar jullie woning in Pervomayskaya (CGVS A.I., p. 4). Toen A.I. met haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd geconfronteerd, antwoordde zij dat ze zich toen waarschijnlijk had vergist omwille van de stress van de omstandigheden (CGVS A.I., p. 4). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat deze tegenstrijdigheid aan een loutere vergissing kan worden toegeschreven. Er moet immers worden opgemerkt dat de verklaringen van uw dochter na haar interview werden voorgelezen in het Russisch, waarna zij zich hiermee akkoord verklaarde door het plaatsen van haar handtekening. De vaststelling dat niet enkel u en uw vrouw flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegden over dit sleutelmoment in jullie asielrelaas, maar dat jullie verklaringen ook nog eens tegenstrijdig bleken met de verklaringen van jullie dochter, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Vervolgens kon na het gehoor bij het Commissariaat-generaal en na grondige studie van uw dossier nog een bijkomende tegenstrijdigheid worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asielinstanties. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal vertelde u dat u tijdens de inval in jullie woning werd geslagen en bedreigd door uw belagers. U zou ook een conversatie hebben gehad met deze mannen. U zei dat uw belagers op zoek waren naar Ra., maar dat u hen ervan kon overtuigen dat u niet de man was die ze zochten. Toen u werd gevraagd of uw belagers u toen een bepaalde boodschap meegaven, bijvoorbeeld of ze u iets zeiden over de woning die u wilde claimen voor uw familie, antwoordde u kordaat: "Neen. Over het huis werd niets gezegd. (...)" (CGVS, p. 21). Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u nochtans heel uitdrukkelijk dat uw belagers u wel zouden hebben aangesproken over de problemen in verband met uw woning. U beschreef hoe de inval in de woning gebeurde en zei vervolgens: "Ze vroegen ondertussen of het niet duidelijk was dat zij de eigenaar [van het huis] waren." (CGVS vragenlijst, nr. 3.5). Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat uw belagers u duidelijk zouden hebben gemaakt dat hun interventie wel degelijk iets te maken had met het dispuut over de woning. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal met klem beweerde dat er tijdens de inval niets werd gezegd over de eigendomskwestie betreffende de woning. De vaststelling dat u niet alleen tegenstrijdige verklaringen aflegde over de chronologie van dit belangrijke incident, maar ook over wat uw belagers u precies duidelijk wilden maken, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede konden enkele zwaarwichtige vaststellingen worden gedaan betreffende de identiteitsdocumenten die u en uw gezinsleden voorlegden aan het Commissariaat-generaal. U vertelde dat u uw Russisch intern paspoort niet kon voorleggen omdat dit document in beslag was genomen tijdens de inval in uw woning in augustus 2012. Ook de interne paspoorten van uw beide meerderjarige dochters zouden toen in beslag zijn genomen. U en uw dochters legden wel tijdelijke identiteitsbewijzen voor (cf. stuk 1 en kopie stukken dochters toegevoegd aan administratief dossier). U vertelde dat uw zus via bepaalde connecties deze documenten voor jullie regelde in de periode dat jullie ondergedoken leefden. Dit zou kort voor jullie vertrek naar Europa zijn gebeurd (CGVS, p. 9-10). Uw vrouw verklaarde dat uw zus deze tijdelijke identiteitsdocumenten had geregeld na 16 september 2013, toen jullie wisten dat jullie zouden vertrekken uit het land. Jullie zouden deze stukken hebben opgevraagd omdat jullie geen andere identiteitsdocumenten meer hadden nadat jullie paspoorten in beslag waren genomen. U zus zou deze drie tijdelijke identiteitsbewijzen op het zelfde moment hebben geregeld via haar 'contacten' bij de paspoortdienst. Uw zus zou ook een nieuw intern paspoort voor uw vrouw hebben bekomen, gezien de geldigheidsduur van haar vorig paspoort was verstreken (CGVS vrouw, p. 9-10). Er moet echter worden opgemerkt dat uit de stukken in kwestie blijkt dat deze tijdelijke identiteitsbewijzen

werden uitgegeven op 20 juni 2013 en dat deze documenten slechts geldig waren tot 20 augustus 2013. Toen uw vrouw werd gevraagd waarom uw zus in september 2013 identiteitsdocumenten voor jullie zou hebben geregeld waarvan de geldigheidsduur op dat moment al vervallen was, antwoordde zij dat deze documenten werden geantidateerd om 'bepaalde controles te ontlopen' en omdat de 'contacten' van uw zus bang waren om de correcte datum van afgifte op de documenten te vermelden (CGVS vrouw, p. 9-10). Het opvragen van officiële documenten bij een overheidsinstantie is echter een zeer risicovolle onderneming voor personen die ondergedoken leven uit vrees voor diezelfde autoriteiten. Zelfs indien deze documenten via 'kennissen' of 'contacten' zouden worden geregeld, is er een reële kans op ontdekking, met alle gevolgen van dien. Het Commissariaat-generaal meent dat het zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig is dat jullie voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië (vervallen) identiteitsdocumenten zouden hebben aangevraagd bij de autoriteiten. Op het moment dat jullie deze tijdelijke identiteitsbewijzen zouden hebben ontvangen, was de geldigheidsduur ervan al verlopen, waardoor deze documenten volledig nutteloos waren bij eventuele identiteitscontroles aan checkpoints of aan andere controleposten binnen de Russische Federatie. Het Commissariaat-generaal ziet niet in waarom jullie zo'n grote risico's zouden hebben genomen voor het verkrijgen van documenten die volstrekt onbruikbaar zijn om zich binnen de Russische Federatie mee te verplaatsen en om mee naar het buitenland te kunnen reizen. Daarenboven moet worden opgemerkt dat u en uw vrouw opvallend vaag bleven over hoe uw zus deze documenten precies zou hebben geregeld. Jullie zeiden dat uw zus dit via haar 'kennissen' en 'contacten' bij de paspoortdienst zou hebben gedaan, maar wie deze kennissen of contacten waren konden jullie niet zeggen (CGVS, p. 29; CGVS vrouw, p. 10). Indien jullie effectief het risico zouden hebben genomen om via derden officiële documenten aan te vragen bij de autoriteiten op een moment dat jullie ondergedoken leefden, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie meer zouden weten over hoe deze documenten precies werden geregeld, quod non. In dit verband moet nog worden aangestipt dat uw verhaal over de inval in uw woning in augustus 2012 niet geloofwaardig werd bevonden, zoals hier reeds uitvoerig werd beargumenteerd. Dit betekent dat er natuurlijk ook geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat de Russische interne paspoorten van u en uw dochters in beslag werden genomen tijdens deze inval. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft het Commissariaat-generaal een gegrond vermoeden dat jullie jullie Russische interne paspoorten achterhouden om de hierin vervatte informatie (bv: datum van afgifte van het paspoort, plaats van afgifte, stempels die op een legale uitreis wijzen, enz.), die cruciaal kan zijn voor de beoordeling van uw asielrelaas, te proberen verbergen voor de Belgische asielinstanties.

In dit verband konden ook nog een aantal inconsistenties worden opgemerkt tussen de opeenvolgende verklaringen van uw vrouw betreffende een reispaspoort dat zij al dan niet in haar bezit zou hebben gehad. In het Russisch intern paspoort dat uw vrouw voorlegde (cf. stuk 2), staat een stempel van uitreiking van een reispaspoort op 5 juni 2013. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal vertelde uw vrouw dat zij enkele dagen na jullie terugkeer uit Kazachstan, maar vóór het moment van de inval in jullie woning, een reispaspoort had aangevraagd bij de autoriteiten. Uw vrouw beweerde echter dat zij dit paspoort nooit zou hebben ontvangen omdat zij moest onderduiken na de inval in jullie woning. Ook uw zus zou er niet meer in zijn geslaagd om het reispaspoort van uw vrouw af te halen (CGVS vrouw, p. 3). Tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde uw vrouw echter iets anders. Zij vertelde toen: "Ik had als enige van de familie een reispaspoort. (...) Ik had een vrouw geld en mijn paspoort gegeven om voor een visum te zorgen. Zij is verdwenen. Ik heb haar niet meer gezien. Ik had die vrouw persoonlijk niet gezien. De zus van mijn man had dat geregeld." (DVZ verklaring, nr. 26A). Toen uw vrouw met deze uitspraak werd geconfronteerd, beweerde zij stellig dat ze nooit een reispaspoort in handen had gekregen en dat ze zelf nooit een visum zou hebben proberen regelen. Toen uw vrouw vervolgens werd gevraagd of uw zus een visum voor haar probeerde te regelen, antwoordde zij eerst: "Dat weet ik niet concreet. Maar we hebben daarover gesproken.". Na een korte bedenktijd paste uw vrouw haar verklaringen plots aan: "Jaja! Ze heeft daarover gesproken. Het paspoort heeft ze gegeven! Dan is de vrouw met het paspoort en het geld verdwenen." (CGVS vrouw, p. 4). Het spreekt voor zich dat dergelijke volatiële verklaringen niet echt geloofwaardig overkomen. Daarenboven is deze uitleg nog steeds tegenstrijdig met de eerdere verklaring van uw vrouw dat uw zus er niet in was geslaagd om haar reispaspoort af te halen. De vaststelling dat uw vrouw ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de reisdocumenten die zij tot haar beschikking had, sterkt het Commissariaat-generaal in haar vermoeden dat jullie moedwillig bepaalde informatie over jullie reisdocumenten en over de wijze van jullie vertrek uit de Russische Federatie willen achterhouden voor de Belgische asielinstanties, wat ook verder afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Wat betreft de medisch-psychologische attesten die u en uw vrouw voorlegden om jullie beweerde geheugenproblemen aan te tonen (cf. stuk 9), meent het Commissariaat-generaal dat deze attesten geen verschoningsgrond vormen voor de vastgestelde tekortkomingen in jullie relaas. Hoewel deze attesten vermelden dat u en uw vrouw geheugen- en concentratieproblemen vertonen, moet

worden opgemerkt dat tijdens de gehoren bij het Commissariaat-generaal bleek dat jullie op een coherente en gedetailleerde manier over jullie problemen konden vertellen. Op geen enkel moment tijdens de gehoren kwam tot uiting dat jullie niet in staat zouden zijn om jullie verhaal te vertellen of dat jullie zich bepaalde dingen niet konden herinneren omwille van eventuele geheugenproblemen. Pas nadat u werd geconfronteerd met de verschillende tegenstrijdigheden in uw relaas over het incident in augustus 2012 maakte u voor het eerst melding van mogelijke geheugenproblemen (CGVS, p. 27-28). Daarenboven moet worden opgemerkt dat de vastgestelde tekortkomingen in jullie verhaal geen details zijn die betrekking hebben op randgebeurtenissen in uw asielrelaas. De inval in jullie woning in augustus 2012 is hét sleutelmoment in uw hele verhaal. Omwille van de slagen en bedreigingen die u toen zou hebben ontvangen, zouden jullie hebben beslist om onder te duiken en om een jaar later te vluchten uit Tsjetsjenië. De hierboven vermelde tegenstrijdigheden over het eerste en enige ernstige vervolgingsfeit dat u zou hebben meegemaakt, raken dus aan de kern van uw asielrelaas. De vaststelling dat u, uw vrouw en uw dochter meerdere flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegden over de chronologie van dit cruciale incident is dan ook erg zwaarwichtig. In dit verband moet nog worden opgemerkt dat deze weigeringsbeslissing niet enkel gebaseerd is op tegenstrijdigheden tussen jullie onderlinge verklaringen, maar ook op andere tekortkomingen in jullie relaas (de vaststelling dat jullie meerdere officiële documenten hebben verkregen bij de autoriteiten op een moment dat jullie ondergedoken zouden hebben geleefd, dat jullie hier geen aannemelijke uitleg voor konden bieden, dat dit gedrag bijgevolg niet te rijmen valt met jullie bewering dat jullie een ernstige vrees voor vervolging zouden kennen en dat uw vrouw bovendien bedrieglijke verklaringen aflegde over de reisdocumenten die zij in haar bezit heeft gehad) die onmogelijk kunnen worden verschoond door een loutere verwijzing naar eventuele geheugenof concentratieproblemen.

De documenten die u voorlegde in verband met het conflict over het eigendomsrecht van uw woning, meer bepaald de klacht die uw moeder indiende bij de MVD (dd. 08/08/2011), het antwoord van de MVD op de klacht van uw moeder (dd. 23/01/2012) en het antwoord van de procureur-generaal op de tweede klacht van uw moeder (dd. 10/08/2012), kunnen niet aantonen dat u momenteel een gegronde vrees voor vervolging zou kennen in Tsjetsjenië en in de Russische Federatie. Uit deze documenten kan hoogstens blijken dat er effectief een conflict was over het eigendomsrecht van de woning, dat uw moeder verschillende klachten indiende bij voornoemde instanties en dat deze instanties de klachten van uw moeder verwierpen omdat er onvoldoende bewijzen zouden zijn dat uw woning onrechtmatig werd afgenomen. Gezien u manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de vervolgingsfeiten die het gevolg zouden zijn geweest van dit eigendomsconflict (namelijk de inval in uw woning, de slagen en de bedreigingen), maakt u het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk om de ware toedracht van de eventuele andere problemen die u zou hebben gekend omwille van dit conflict te onderzoeken en uw vraag naar bescherming in dit opzicht correct te kunnen beoordelen.

Wat betreft de foto die u voorlegt van uzelf in militair uniform, moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan uw verklaring dat u tijdens de Eerste Tsjetsjeense Oorlog (1994-1996) actief was als soldaat. Het is echter niet aannemelijk dat u louter omwille van dit feit momenteel zou worden vervolgd in Tsjetsjenië. Uit de informatie die aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië de afgelopen 20 jaar grondig is gewijzigd. Veel strijders die toen vochten voor de onafhankelijkheid van Tsjetsjenië werken nu voor de pro-Russische Tsjetsjeense autoriteiten. Daarenboven blijkt uit uw eigen situatie en uit uw eigen gedrag niet dat u ooit problemen zou hebben gehad omdat u vocht tijdens de eerste oorlog. Nadat u in 1996 de wapens hebt neergelegd, hebt u nooit aanwijzingen gehad dat u gezocht zou worden omwille van uw activiteiten tijdens de oorlog. In dit verband moet worden opgemerkt dat u na uw vlucht uit Tsjetsjenië in 2000 nog twee keer bent teruggekeerd naar het land. In 2004 keerde u terug naar Tsjetsjenië om uw intern Russisch paspoort te laten vernieuwen. U zou toen geen problemen hebben gekend (CGVS, p. 5, 15). In 2012 keerde u opnieuw terug naar Tsjetsjenië. Zoals hier reeds uitvoerig werd aangetoond, zijn de problemen die u toen zou hebben gekend niet geloofwaardig. Na uw tweede terugkeer naar Tsjetsjenië hebt u zich bovendien opnieuw tot de autoriteiten gewend voor het bekomen van identiteitsdocumenten. Op basis van deze vaststellingen meent het Commissariaat-generaal dat u niet aannemelijk kunt maken dat u momenteel in 2014 zou worden vervolgd omwille van uw activiteiten als oud-strijder tijdens de Eerste Tsjetsjeense Oorlog in de periode 1994-1996.

De overige documenten die u voorlegde, kunnen evenmin iets veranderen aan bovenstaande appreciatie. De tijdelijke identiteitsdocumenten van u en uw dochters, het binnenlands paspoort van uw vrouw, jullie huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, attesteren de identiteit van u en uw gezinsleden, die in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. Het vluchtelingenboekje van uw vrouw toont aan dat jullie bij het uitbreken van de Tweede Tsjetsjeense Oorlog naar Kazachstan zijn gevlucht, waaraan evenmin wordt getwijfeld.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het

administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw vrouw, Y.Z. (O.V. 7.773.085), en uw dochters, Z.I. (O.V. 7.773.048) en A.I. (O.V. 7.773.074), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

De beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw vaders tweede asielaanvraag luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat uw leven nog steeds in gevaar is. Op 10 april 2014 werd uw neef M.M. ontvoerd door onbekenden, waarbij hij werd ondervraagd over uw verblijfplaats en uw eigendommen, werd geslagen en mishandeld, en werd gedwongen een brief op te stellen waarin hij verklaart dat u hulp hebt verleend aan de rebellen. Uiteindelijk werd uw neef door zijn belagers ergens aan de kant van een weg uit een rijdende wagen gegooid. Hierna ontvluchtten hij en zijn familieleden eveneens het land. Daarnaast wordt uw zus, Y.I., onder druk gezet door de Tsjetsjeense autoriteiten, meerbepaald 'Kadyrovtsi'. Zo werden huiszoekingen bij haar uitgevoerd waarbij men op zoek ging naar aanwijzingen dat ze contact met u heeft en werden de gsm-toestellen van haar en haar man al enkele keren in beslag genomen. In de lente van 2014 werd uw zus Y.I. opgeroepen door de politie, waarbij ze werd ondervraagd over uw verblijfplaats en haar werd gezegd dat indien u zich zou komen aanbieden, u als strijder naar Oekraïne zou worden gestuurd, op basis waarvan men u amnestie zou kunnen verlenen. Uw zus ontving hierbij ook een arrestatiebevel op uw naam en merkte bij het verlaten van het politiekantoor uw (paspoort)foto op, op een uithangbord van gezochte personen. Dezelfde foto had ze eveneens opgemerkt op een uithangbord van gezochte personen aan een controlepost aan de grens tussen Ingoesjetië en Tsjetsjenië. Uw zus Y.I. zou in verband met jullie problemen tevens contact hebben opgenomen met de mensenrechtenorganisatie 'Memorial', die jullie zaak zou onderzoeken. Voorts herhaalt u dat uw moeder overleed op 13 augustus 2013 ten gevolge van een hersenbloeding en stelt u dat jullie problemen met Kadyrovtsi aan de oorsprong lagen van uw moeders overlijden. Volgens de traditie zou u naar aanleiding van uw moeders overlijden bloedwraak moeten nemen en twee van jullie belagers moeten doden, hetgeen u niet van plan bent, doch door uw belagers verwacht wordt. Daar u in het kader van uw vorige asielaanvraag uw vrees voor vervolging vanwege Kadyrovtsi verbond aan een dispuut over de eigendomsrechten van jullie huis in de Lesnayastraat in Grozny en het feit dat u als voormalig strijder tijdens de Eerste Tsjetsjeense Oorlog van 1994 tot 1996 door de autoriteiten geviseerd werd, en aangezien u geen enkele melding maakt van andere vervolgingsmotieven, dient te worden besloten dat u uw huidige asielmotieven inhoudelijk verbindt aan de motieven die u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt aangebracht. Daarnaast verklaart u dat Kadyrov op televisie heeft verkondigd dat personen die in Europa een asielaanvraag hebben ingediend (bij een terugkeer) gestraft zullen worden (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17, 19 en 21).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Hoewel door het Commissariaat-generaal niet betwist werd dat u tijdens de Eerste Tsjetsjeense Oorlog

(1994-1996) actief was als soldaat, en er effectief een conflict was over het eigendomsrecht van jullie woning in Grozny, kon er geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van u en uw gezinsleden dat jullie omwille hiervan vervolgd werden door de autoriteiten, meerbepaald Kadyrovtsi. In hoofdzaak werden verschillende manifeste tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw gezinsleden betreffende het incident van augustus 2012, waarbij Kadyrovtsi jullie woning zouden zijn binnengevallen en waarbij u ernstig zou zijn geslagen en bedreigd; werd vastgesteld dat jullie meerdere officiële documenten hebben verkregen bij de autoriteiten op een moment dat jullie ondergedoken zouden hebben geleefd, dat jullie hier geen aannemelijke uitleg voor konden bieden, dat dit gedrag bijgevolg niet te rijmen valt met jullie bewering dat jullie een ernstige vrees voor vervolging zouden kennen, en dat uw vrouw bedrieglijke verklaringen aflegde over de reisdocumenten die zij in haar bezit heeft gehad, elementen die ook het vermoeden wekken dat jullie de Russische interne paspoorten van u en uw gezinsleden, die tijdens de inval van augustus 2012 door jullie belagers in beslag zouden zijn genomen, alsook jullie reisdocumenten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om de hierin vervatte informatie verborgen te houden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende hiertegen geen Cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet – de ontvoering van uw neef M.M., de druk die uw zus Y.I. vanwege de autoriteiten ondervindt, en het feit dat uw moeder een hersenbloeding kreeg waaraan zij overleed ten gevolge van jullie problemen met Kadyrovtsi, waardoor uw belagers nu van u verwachten dat u bloedwraak op hen zou nemen (supra) – moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Aangaande de documenten die u neergelegde ter ondersteuning van uw bijkomende verklaringen; namelijk twee foto's van uw neef M.M. en de verwondingen die hij opliep naar aanleiding van zijn ontvoering, een foto van de grafsteen van uw moeder, een foto van het uithangbord van gezochte personen dat uw zus had opgemerkt en waar uw (paspoort)foto tussen hangt, een arrestatiebevel op uw naam, alsook de brief die door uw dochter K.I. in het kader van haar asielaanvraag werd neergelegd (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) van de voorzitter van de organisatie 'Independent Information Analysis Agency "Objective"', gevestigd te Grozny, aangaande de problemen die u en uw familieleden in Tsjetsjenië hebben gekend; dient vooreerst te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvraag, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden.

Aangaande het arrestatiebevel op uw naam zij bovendien opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

De foto van het uithangbord van opsporingsberichten waar uw (paspoort)foto tussen lijkt te hangen kan evenmin uw verklaring dat u gezocht wordt door de autoriteiten in uw herkomstland, laat staan de reden(en) waarom u gezocht zou worden, hard maken. Zo kan van deze foto niet worden afgeleid waar dit uithangbord hangt, noch of het daadwerkelijk een uithangbord van officieel gezochte personen betreft. Bovendien kan een dergelijke foto makkelijk gemanipuleerd worden. Zij in dit verband opgemerkt dat het merkwaardig is dat het formaat van uw foto en de tekst van uw opsporingsbericht duidelijk verschilt van het formaat en de tekst van alle andere foto's/ opsporingsberichten op dit uithangbord.

De foto's van uw neef en diens verwondingen kunnen verder evenmin enig uitsluitel bieden over de omstandigheden waarin de persoon op deze foto deze verwondingen zou hebben opgelopen. Ook deze beelden kunnen bovendien aan de hand van maquillage en/of andere middelen gemakkelijk in scene gezet zijn.

De foto van de grafsteen van uw moeder, bevestigt louter haar overlijden, hetgeen niet betwist wordt, doch levert dit geen bewijs van uw beweerde problemen met Kadyrovtsi die luidens u aan de oorsprong lagen van het feit dat uw moeder een hersenbloeding kreeg waarna ze overleed (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).

De enveloppe die u neerlegde toont louter aan hoe bovenstaande documenten u vanuit Rusland werden opgestuurd.

In de brief van de voorzitter van de organisatie 'Independent Information Analysis Agency "Objective"', die door uw dochter K.I. (O.V. 7.906.624) in het kader van haar asielaanvraag werd neergelegd (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), wordt melding gemaakt van het dispuut over de eigendomsrechten van jullie huis in Grozny en het feit dat militairen in dit verband naar uw domicilie zijn gekomen en u er bedreigd hebben. Zij vooreerst opgemerkt deze verklaringen louter gebaseerd zijn op de verklaringen van uw zus Y.I., zoals ook uitdrukkelijk in de brief wordt vermeld, waardoor zij geen objectieve bewijswaarde leveren voor de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. Waar de voorzitter van deze organisatie verder in haar brief stelt dat zij en haar medewerkers naar aanleiding van het verzoek van uw zus 'gewerkt hebben rond deze zaak' en 'men' hen vervolgens had meegedeeld dat ze zich niet mochten inlaten met de zaak, waarbij ze tevens bedreigd werden doordat ze herinnerd werden aan hun vermoorde collega's, zij opgemerkt dat dit uiterst vage verklaringen betreffen die evenmin enige objectieve bewijswaarde kunnen leveren voor de door u aangehaalde vervolging die u vanwege Kadyrovtsi zou hebben ondervonden. Zo kan hieruit niet worden afgeleid wat precies de medewerkers van deze organisatie rond welke concrete zaken zouden hebben ondernomen, noch door wie precies zij in dit verband zouden zijn aangesproken en bedreigd.

Wat betreft de attesten van de Belgische psychiater Dr. P. dd. 29.07.2014 aangaande de preciaire psychische toestand van u en uw vrouw Y.Z. (O.V. 7.773.085), waarin melding wordt gemaakt van posttraumatisch stresssyndroom in uw hoofd en een ernstige depressie in hoofd van uw vrouw, moet worden opgemerkt dat deze attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak van jullie psychische problemen. Zo moet worden beklemtoond dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch kan hij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van jullie psychische problemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen van de door jullie aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Waar deze attesten vermelden dat u en uw vrouw geheugen- en concentratieproblemen vertonen zij benadrukt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van jullie vorige asielaanvraag reeds oordeelde dat deze door bovenvermelde psychiater aangehaalde geheugen- en concentratieproblemen geen verschoningsgrond vormen voor de vastgestelde tekortkomingen in jullie relaas. Zo werd opgemerkt dat jullie tijdens jullie gehoren op het Commissariaat-generaal op een coherente en gedetailleerde manier over jullie problemen konden vertellen. Op geen enkel moment tijdens de gehoren kwam tot uiting dat jullie niet in staat zouden zijn om jullie verhaal te vertellen of dat jullie zich bepaalde dingen niet konden herinneren omwille van eventuele geheugenproblemen. Pas nadat u werd geconfronteerd met de verschillende tegenstrijdigheden in uw relaas over het incident in augustus 2012 maakte u voor het eerst melding van mogelijke geheugenproblemen (CGVS I, p. 27-28). Verder werd opgemerkt dat de weigeringsbeslissing niet enkel gebaseerd is op tegenstrijdigheden tussen jullie onderlinge verklaringen, maar ook op andere tekortkomingen in jullie relaas (de vaststelling dat jullie meerdere officiële documenten hebben verkregen bij de autoriteiten op een moment dat jullie ondergedoken zouden hebben geleefd, dat jullie hier geen aannemelijke uitleg voor konden bieden, dat dit gedrag bijgevolg niet te rijmen valt met jullie bewering dat jullie een ernstige vrees voor vervolging zouden kennen en dat uw vrouw bovendien bedrieglijke verklaringen aflegde over de reisdocumenten die zij in haar bezit heeft gehad) die onmogelijk kunnen worden verschoond door een loutere verwijzing naar eventuele geheugen- of concentratieproblemen.

Uw verklaring ten slotte dat Kadyrov op televisie heeft verkondigd dat personen die in Europa een asielaanvraag hebben ingediend (bij een terugkeer) gestraft zullen worden (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 19), kan evenmin aanzien worden als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet. U verklaart immers ook dat het niet geweten is (door Kadyrovtsi) dat u zich in Europa bevindt, laat staan dat de Tsjetsjeense autoriteiten er weet van hebben dat u internationale bescherming hebt aangevraagd. Bijgevolg zijn er geen aanwijzingen voorhanden dat u louter omwille hiervan bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vervolgd zou worden.

Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat u asiel heeft aangevraagd in een ander land, is het Commissariaat-generaal na analyse van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een synthese is toegevoegd aan het administratief dossier, dan ook van oordeel dat uw vrees niet gegrond is.

Enkele bronnen geven aan dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. En noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië. Wat betreft het terugkeerprogramma in kwestie dat wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, dat momenteel nog steeds loopt en waarvan honderden personen gebruik hebben gemaakt, dient men de nadruk te leggen op het feit dat de terugkeer op vrijwillige basis gebeurt en worden voorafgegaan door een individueel advies van de IOM wat betreft de aangeboden opties en mogelijkheden. Men dient eveneens op te merken dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure wordt verzekerd, in het kader van deze procedure hebben de betrokken personen de kans om eventuele problemen die ze hebben ondervonden mee te delen, waaronder eventuele problemen die verband houden met de veiligheid.

Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden gevisieerd of kans liepen om gevisieerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroep (omstandigheden die verband houden met hun eerdere voorgeschiedenis voor hun vertrek, vermoedelijke of reële banden van de betrokkene of van zijn of haar naasten met gewapende groeperingen, de hoedanigheid van tegenstander van het regime).

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat u betreft, de vrees die u zou kunnen hebben en het risico dat u zou kunnen lopen in het geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië werden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie. Uw eventuele lidmaatschap van een groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, kan niet worden beschouwd als een risico.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling niet dat u voldoende geloofwaardige elementen naar voren hebt gebracht die overtuigend zouden zijn en die zouden rechtvaardigen dat er een internationale bescherming aan u wordt toegekend.

De beoordeling in het kader van uw eerste asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een

verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.“

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De brief van de voorzitter van de organisatie 'Independent Information Analysis Agency "Objective"' werd hierboven in het kader van de tweede asielaanvraag van uw vader reeds besproken. Voor de bespreking van het door u voorgelegde tijdelijke identiteitsbewijs, verwijs ik naar wat ik in dit verband schreef in de beslissing die ik nam in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader, die hierboven eveneens is weergegeven. Terloops zij nog opgemerkt dat het opvallend is dat in dit document dat geldig was van 20 juni tot 20 augustus 2013 staat dat u in de Tamanskajastraat 65 woonde in Grozny, terwijl u tijdens uw opeenvolgende gehoren dit adres niet opgaf, maar vermeldde dat u na uw terugkeer in Tsjetsjenië in 2012 samen met onder anderen uw twee oudste zussen in de Brianskajastraat 35 woonde in de wijk Aldy en dit tot aan uw vertrek uit uw land (verklaring DVZ vraag 10 en CGVS, p. 4). In de door uw oudste zussen voorgelegde tijdelijke identiteitsbewijzen, die dezelfde geldigheidsduur hebben als het uwe en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, staat echter dat uw zus A.I. in de Tamanskajastraat 28A woonde en uw zus Z.I. in de Tsjigerinastraat 61. Het feit dat de inhoud van deze stukken niet overeenstemt met uw verklaringen versterkt de vaststellingen die ik aangaande deze documenten reeds maakte in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader (zie supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 oktober 2014 (zie p. 21) in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Zij voert tevens aan (zie p. 24): “Schending van de artikels 48/3, § 5, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15/12/1980 – Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 – Schending van het artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 dat de procedure regelt voor het CGVS alsook haar functionering - Schending van het principe van het voordeel van de twijfel waarvan de asielaanvrager van moet kunnen genieten – Gedeeltelijke en verkeerde lezing van de CEDOCA-documenten behouden in het administratief dossier – Manifeste appreciatiefout van de verklaringen van de vader van de verzoeker nabij het CGVS – Gebrek aan het in overweging nemen van de informatie-elementen behouden in de CEDOCA-documenten met betrekking tot de “risicogroepen” in Tsjetsjenië – Gebrek aan het in overweging nemen van de CEDOCA-documenten met betrekking tot de gegeneraliseerde corruptie in de Federatie van Rusland - Gebrek aan motivatie van de weigering tot het verlenen van de

subsidiare bescherming zoals gedefinieerd door het artikel 48/4, § 2, a en b van de wet van 15/12/1980" (sic).

In een derde middel (zie p. 56) haalt verzoekster nogmaals de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekster vraagt aan de Raad (zie p. 59) om de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van haar de vluchtelingenstatus te erkennen.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de *"nietig te verklaren en ze terug te sturen naar het CGVS voor bijkomende informatie"*; in uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de beslissing *"nietig te verklaren"* inzake de subsidiare bescherming en *"haar het recht te erkennen op deze bescherming"*.

2.1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift (zie p. 60) voegt verzoekster *"kopie van het CEDOCA-document opgesteld op datum van 20 juni 2011 en getiteld « Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië », opgesteld door het CGVS"* en *"kopie van het CEDOCA-document tch2008-140w opgesteld op datum van 2 september 2008"*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

Huidig beroep werd ingesteld (zie het verzoekschrift, p. 1) tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 1 oktober 2014.

De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij zich voor haar asielaanvraag beroept op de problemen en de reden van de vlucht van haar vader Z.I. uit zijn land (zie vragenlijst DVZ van 25 augustus 2014, vraag 3.5; zie het verhoorverslag van 24 september 2014, p. 6, 13).

Op 31 januari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeksters vader, gezien geen geloof kon worden gehecht aan diens problemen.

De Raad bevestigde deze beslissing op 29 april 2014 (RvV 29 april 2014, nr. 123 373).

Verzoeksters vader diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Op 1 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag in het kader van de tweede asielaanvraag, ingediend op 25 juni 2014, door verzoeksters vader.

Hiertegen werd geen beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van verzoeksters eerste asielaanvraag op 25 juni 2014 -als meerderjarige-, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvragen van verzoeksters vader nogmaals te beoordelen in beroep.

De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Gelet op in het arrest van de Raad van 29 april 2014 (RvV 29 april 2014, nr. 123 373) en de beslissing van 1 oktober 2014 van de commissaris-generaal tot weigering van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, die niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten, staat de ongeloofwaardigheid van de problemen van verzoeksters vader Z.I. vast en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van dit beroep, beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen die door verzoekster worden aangevoerd.

De Raad stelt echter vast dat verzoekster tijdens haar verhoren geen elementen aanbracht (zie vragenlijst DVZ van 25 augustus 2014, vraag 3.5; zie het verhoorverslag van 24 september 2014, p. 6, 13) die in het kader van de asielaanvragen van haar vader nog niet besproken werden.

In haar verzoekschrift van 28 oktober 2014 herhaalt verzoekster slechts de argumenten die reeds werden opgeworpen in het kader van de eerste asielpcedure van haar vader. Deze argumenten, die betrekking hebben op de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeksters vader, werden reeds behandeld in het arrest van de Raad van 29 april 2014 (RvV 29 april 2014, nr. 123 373).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van de problemen van verzoekster vader Z.I., waarop verzoekster zich beroept, kan in hoofde van verzoekster evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeksters relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van “COI Focus Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie” dd. 23 juni 2014 -door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier-, stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De argumentatie in het verzoekschrift dienaangaande werd reeds behandeld in het arrest van de Raad van 29 april 2014 (RvV 29 april 2014, nr. 123 373) en wordt derhalve herhaald:

“Verzoekende partij vergenoegt zich te verwijzen naar de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië, doch brengt evenwel geen concrete elementen aan die illustreren dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen.”

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE